

506. 3.

MEMORIE VAN TOELICHTING.

Onder verwijzing voor het overige naar de ingewonnen ambtsberichten ¹⁾ ten aanzien van de verzoeken om naturalisatie van JULIUS ANTEN en 19 anderen moge de ondergeteekende het volgende aantekenen.

Vijf van de twintig voorgedragen (artikel 1, onder 2°, 3°, 6°, 8° en 12°) zijn oud-Nederlanders, die ingevolge artikel 7, lid 1, sub 5°, van de wet van 12 December 1892 (*Staatsblad* n°. 268) op het Nederlanderschap en het ingezetenschap, laatstelijk gewijzigd bij paragraaf 5 van de wet van 29 November 1935 (*Staatsblad* n°. 685), hun Nederlanderschap hebben verloren door tien achtereenvolgende jaren woonplaats te hebben gehad buiten het Rijk en zijne koloniën of bezittingen. Zij hadden door gebruik te maken van den daartoe bij evengenoemd artikel 7 aangewezen weg verlies van het Nederlanderschap kunnen voorkomen. Ofschoon zij dit middel niet hebben aangewend, stellen zij blijkbaar op het bezit van de Nederlandsche nationaliteit prijs. Waar zij van goed gedrag en niet armlastig zijn, bestaat er alle aanleiding hen door middel van naturalisatie alsnog in de gelegenheid te stellen hun door langdurige afwezigheid teloorgegaan staat van Nederlander terug te krijgen.

De verzoeker, genoemd in artikel 1 onder 1°, is van Russisch-Letsche herkomst. Hij heeft zich in 1922 met zijn gezin in Nederlandsch-Indië gevestigd. Zijne kinderen ontvangen aldaar eene Nederlandsche opvoeding. Mede met het oog op deze kinderen wordt het Nederlanderschap door hem begeerd. Als electricien bij den Dienst der Staatsspoor- en tramwegen heeft hij een bestaan.

De in artikel 1 onder 4° genoemde verzoeker, van Belgische nationaliteit, is sinds 1914 hier te lande gevestigd. Hij is gehuwd met eene vóór het huwelijk Nederlandsche vrouw, heeft twee kinderen, die in Nederland zijn geboren, en gevoelt zich Nederlander. Als fabrieksarbeider voorziet hij in het onderhoud van zich en de zijnen, daarbij gesteund door zijne vrouw, die een sigaren- en sigarettenwinkel drijft.

De in artikel 1 onder 5° genoemde verzoekster, afkomstig uit Essen (Pruisen), is sedert 1922 in Nederland woonachtig en is voornemens hier te blijven. Twee harer zusters zijn hier te lande woonachtig. Zij is bij het nijverheidsonderwijs werkzaam en heeft hare opleiding hiertoe hier te lande genoten.

De verzoeker, genoemd in artikel 1 onder 7°, is van Oostenrijksche herkomst. Voor het eerst in 1919, later in 1920 en 1921, met een kindertransport herwaarts gekomen, bleef hij sinds 1925 voorgoed in Nederland gevestigd. Hij is daar bij Nederlandsche pleegouders opgevoed en gevoelt zich Nederlander. Hij voorziet in zijn onderhoud als kantoorbediende bij het Provinciaal Electrisch Bedrijf te Leeuwarden.

De in artikel 1 onder 9° genoemde verzoeker is van Britsche nationaliteit. Sedert 1925 is hij in Nederlandsch-Indië gevestigd. Hij is gehuwd met eene vóór het huwelijk Nederlandsche vrouw. Zijn kind is in Nederlandsch-Indië geboren. Als assistent op het proefstation voor de Java Suikerindustrie heeft hij een bestaan.

De verzoekster, genoemd in artikel 1 onder 10°, geboortig uit Straatsburg (Frankrijk), is sinds 1916 onafgebroken in Nederland woonachtig en is er bij het onderwijs werkzaam.

De in artikel 1 onder 11° genoemde verzoeker is hier te lande geboren uit een vader van Duitsche en eene moeder van Nederlandsche herkomst. Hij heeft steeds in Nederland, waar hij werd opgevoed, gewoond. Als procuratiehouder heeft hij een bestaan. Hij gevoelt zich Nederlander.

De verzoeker, genoemd in artikel 1 onder 13°, afkomstig uit Hamburg (Duitschland), is sinds 1919 in Nederland woonachtig. Hij gevoelt zich Nederlander. Als handelsagent heeft hij een genoegzaam bestaan.

De in artikel 1 onder 14° genoemde verzoeker is te Kerkrade geboren uit een vader van Duitsche en eene moeder van Nederlandsche herkomst. Hij heeft hier te lande zijne opvoeding genoten en is gehuwd met eene vóór het huwelijk Nederlandsche vrouw. Ook zijn zoon is in Nederland geboren. Als mijnwerker bij de Staatsmijnen voorziet hij in het onderhoud van zich en zijn gezin.

De verzoeker, genoemd in artikel 1 onder 15°, afkomstig uit Kreuznach (Pruisen) is sinds 1925 hier te lande woonachtig en is gehuwd met eene vóór het huwelijk Nederlandsche vrouw. Hij gevoelt zich hier ingeburgerd. Als tandarts heeft hij een bestaan.

De verzoekster, genoemd in artikel 1 onder 16°, is afkomstig uit Holzen (Pruisen). Zij is sinds 1910 in Nederland woonachtig en is er sedert 1914 bij het onderwijs werkzaam. Zij gevoelt zich Nederlandsche.

De in artikel 1 onder 17° genoemde verzoeker is van Oostenrijksche herkomst. Sinds 1910, vanaf den negenjarigen leeftijd, is hij in Nederland woonachtig. Hij is gehuwd met eene vóór het huwelijk Nederlandsche vrouw en heeft drie kinderen, die hier te lande geboren zijn. Ook met het oog op deze kinderen wordt het Nederlanderschap door hem begeerd. Als mijnwerker voorziet hij in het onderhoud van zich en zijn gezin.

De verzoeker, genoemd in artikel 2 onder 1°, is hier te lande geboren uit een vader van Duitsche en eene moeder van Nederlandsche herkomst. Hij is gehuwd en heeft zeven kinderen, die eene Nederlandsche opvoeding genieten. In het Nederlandsche leger heeft hij den dienstplicht vervuld. Hij gevoelt zich Nederlander. Als mijnwerker heeft hij eene broodwinning.

De in artikel 2 onder 2° genoemde verzoeker is hier te lande geboren uit een vader van Duitsche en eene moeder van Nederlandsche herkomst. Hij heeft steeds in Nederland gewoond en is gehuwd met eene oorspronkelijk Nederlandsche vrouw. In het Nederlandsche leger heeft hij gediend. Zijn zoon is in Nederland geboren, terwijl zijne ouders en zijne broeders allen in Nederland woonachtig zijn. Hij is hier ingeburgerd. Als mijnwerker verdient hij het brood.

De in artikel 2 onder 3° genoemde verzoeker is te Wehlheiden-Cassel (Pruisen) geboren. Hij woont sinds 1901 op Nederlandsch grondgebied. Vrijwillig heeft hij gedurende vele jaren in het Nederlandsch-Indische leger gediend. Hij is onder meer gerechtigd tot het dragen van het eereteken voor belangrijke krijgsbedrijven in Atjeh. Als adjudant-onderofficier heeft hij den dienst met pensioen verlaten. Hij is gehuwd met eene vóór het huwelijk Nederlandsche vrouw en heeft vier kinderen, allen in Nederlandsch-Indië geboren. Twee zijner zoons zijn in Nederlandsch-Indischen militairen dienst.

Het wil den ondergeteekende voorkomen, dat de drie in artikel 2 genoemde verzoekers met het oog op hunne richtige nakoming van de dienstverplichtingen voor naturalisatie tot verminderd bedrag in aanmerking mogen worden gebracht.

Ten aanzien van allen geldt, dat zij, hetzij omdat zij thans geen nationaliteit hebben, hetzij omdat zij hunne nationaliteit door de voorgestelde naturalisatie zullen verliezen, niet eene dubbele nationaliteit zullen hebben.

De Minister van Justitie,

VAN SCHAİK.

¹⁾ Zijn, met de overige bij deze Memorie van Toelichting overgelegde stukken, nedergelegd ter griffie, ter inzage van de leden.